

Task Listing Sheet

ชื่อรายวิชา : งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น

จำนวนหน่วยกิต : 2 หน่วยกิต

ชื่อหน่วย : งานโลหะแผ่น

ระดับชั้น : ปวช.

ชื่องาน : งานพับขอบ

No.	Task (Steps) in Performing the Job	Resources				
		A	B	C	D	E
1	งานพับขอบ	×				
2	ข้อบกพร่องในงานพับขอบและวิธีการแก้ไข	×				

Resources A : Having ago yourself
B : Observation of the Job
C : Performer interviews
D : Simulation
E : Questionnaire Techniques

Objective Listing Sheet

ชื่อรายวิชา : งานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น

จำนวนหน่วยกิต : 2 หน่วยกิต

ชื่องาน : งานพับขอบ

ระดับชั้น : ปวช.

Behavioral Objective	ISL			PSL			Remark
	R	A	T	I	C	A	
1. บอกการพับขอบงานได้	×						
2. บอกการเข้าขอบลวดได้	×						
3. บอกการเสริมขอบด้วยเหล็กเส้นแบบได้	×						
4. บอกการเสริมขอบงานด้วยฉากได้	×						
5. บอกการพับตะเข็บได้	×						

ISL = Intellectual Skill Level PSL = Physical Skill Level

วิชา งานเชื่อมและโลหะ แผ่นเบื้องต้น	เอกสารประกอบการสอน	สัปดาห์ที่ 14
	หน่วยที่ 3 งานโลหะแผ่น	เวลา 4 ชั่วโมง
รหัสวิชา 2100-1005	งานพับขอบ	

สาระการเรียนรู้

- 3.5 การพับขอบงาน
- 3.6 การเข้าขอบลวด (Wired edge)
- 3.7 การเสริมขอบด้วยเหล็กเส้นแบบ (Flat Iron Edge)
- 3.8 การเสริมขอบงานด้วยฉาก (Angle Bar Edge)
- 3.9 การพับตะเข็บ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาหน่วยนี้แล้วนักเรียนสามารถ

1. บอกการพับขอบงานได้
2. บอกการเข้าขอบลวดได้
3. บอกการเสริมขอบด้วยเหล็กเส้นแบบได้
4. บอกการเสริมขอบงานด้วยฉากได้
5. บอกการพับตะเข็บได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. นำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงเนื้อหาที่จะสอนในหน่วยการเรียนรู้
3. สอนโดยเข้าสู่เนื้อหา ให้นักเรียนดูและปฏิบัติจากของจริงและจากสื่อการเรียน
4. นำความรู้มาใช้ ปฏิบัติตามใบฝึกทักษะปฏิบัติประจำหน่วย
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา เพื่อประเมินผลการเรียน
6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. เอกสารประกอบการสอนวิชางานเชื่อมและโลหะแผ่นเบื้องต้น
2. ใบความรู้
3. แบบฝึกหัดหลังเรียนและแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน
4. ใบฝึกทักษะปฏิบัติประจำหน่วย

งานที่มอบหมายและกิจกรรม

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำหน่วยและให้ปฏิบัติงานตามใบฝึกทักษะปฏิบัติ พร้อมบันทึกผลการปฏิบัติ สรุปผลตามใบฝึกทักษะปฏิบัติประจำหน่วย
2. ให้ค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายเพิ่มเติม พร้อมให้ฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะมากขึ้น

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากพฤติกรรมการเรียน(กิจนิสัย)
2. ประเมินผลจากคะแนนการทำแบบทดสอบประจำหน่วยหลังเรียน (ภาคทฤษฎี)
3. ประเมินผลจากการปฏิบัติงานในใบฝึกทักษะปฏิบัติประจำหน่วย (ภาคปฏิบัติ)

เกณฑ์การประเมินผล

1. ด้านความรู้

วัดผลจากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	80-100	หมายความว่า	ผลการเรียนดีมาก
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	70-79	หมายความว่า	ผลการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	60-69	หมายความว่า	ผลการเรียนพอใช้
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	50-59	หมายความว่า	ผลการเรียนต่ำ
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ	50	หมายความว่า	ผลการเรียนต่ำต้องปรับปรุง

2. ด้านทักษะ

ประเมินผลจากคะแนนเฉลี่ยร้อยละของใบฝึกทักษะปฏิบัติประจำหน่วย โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	80-100	หมายความว่า	ผลการปฏิบัติงานดีมาก
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	70-79	หมายความว่า	ผลการปฏิบัติงานดี
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	60-69	หมายความว่า	ผลการปฏิบัติงานพอใช้
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	50-59	หมายความว่า	ผลการปฏิบัติงานต่ำ
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ	50	หมายความว่า	ผลการปฏิบัติงานต่ำต้องปรับปรุง

3. ด้านกิจนิสัย

ประเมินจากพฤติกรรม โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

5	หมายความว่า	กิจนิสัยดีมาก
4	หมายความว่า	กิจนิสัยดี
3	หมายความว่า	กิจนิสัยปานกลาง
2	หมายความว่า	กิจนิสัยต่ำ
1	หมายความว่า	กิจนิสัยต่ำต้องปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรม(กิจนิสัย)

ชื่อหน่วย : งาน โลหะแผ่น

ชื่องาน : งานพับขอบ

ชื่อ-สกุล	กิจนิสัย								
	ความมีวินัย	มีความรับผิดชอบ	มีความอดทน	มีความซื่อสัตย์	มีความคิดสร้างสรรค์	มีความสนใจใฝ่รู้	มีมนุษยสัมพันธ์	มีคุณธรรม จริยธรรม	ผลรวมคะแนน / 2
เกณฑ์คะแนน	5	5	5	5	5	5	5	5	<u>20</u>

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม(กิจนิสัย)

กิจนิสัย	พฤติกรรมพึงชี้ (พิจารณาข้อละ 1 คะแนน)
ความมีวินัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตรงต่อเวลา รู้จักกาลเทศะ 2. ทรงผมถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัยฯ 3. แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัยฯ 4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของแผนกและวิทยาลัยฯ 5. ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ครูผู้สอนกำหนด
มีความรับผิดชอบ	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน 2. ปฏิบัติงานตามลำดับขั้นตอน 3. ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจละเอียดรอบคอบ 4. ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จตามกำหนด 5. ปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น
มีความอดทน	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความอดทนในการปฏิบัติงานในสภาพอากาศร้อน 2. มีความอดทนในการปฏิบัติงานในสภาพที่หิว 3. มีความอดทนในการปฏิบัติงานที่มีความยากลำบาก 4. มีความอดทนในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมายให้ทำ 5. มีความอดทนในการปฏิบัติงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด
มีความซื่อสัตย์	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง 2. มีความซื่อสัตย์ต่องานที่ได้รับมอบหมายจากเพื่อนในกลุ่ม 3. มีความซื่อสัตย์และจริงใจที่จะปฏิบัติงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม 4. มีความซื่อสัตย์และจริงใจต่องานที่ตนได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน 5. มีความซื่อสัตย์ในสิ่งที่ตนเองกระทำแล้วเกิดความเสียหาย

กิจนิสัย	พฤติกรรมบ่งชี้ (พิจารณาข้อละ 1 คะแนน)
มีความคิดสร้างสรรค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความสามารถในการจดจำปัญหาต่าง ๆ 2. สามารถเลือกแนวคิดที่ดีที่สุดมาใช้แก้ปัญหา 3. มีความสามารถในการค้นหาแนวทางใหม่ ๆ หรือวิธีการต่าง ๆ ที่แตกต่างกันมาแก้ไขปัญห 4. แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ 5. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากผู้สอนไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน
มีความสนใจใฝ่รู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความสนใจใฝ่รู้ที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 2. ชักถามปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ จากครูผู้สอน 3. มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน 4. มีการฝึกปฏิบัติงานซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความชำนาญด้านทักษะ 5. มีความกระตือรือร้นในการใฝ่หาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญห
มีมนุษยสัมพันธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. พุดจาและแสดงกิริยาท่าทางที่สุภาพต่อผู้อื่น 2. ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับผู้อื่น 3. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 4. ยินดีและชื่นชมเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ 5. กล่าวคำขอบคุณหรือขอโทษในสถานการณ์ที่เหมาะสม
มีคุณธรรม จริยธรรม	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน และแสดงความเคารพต่อครู-อาจารย์ 2. ไม่พูดปดและพูดคำหยาบ 3. ไม่เกรและไม่เบียดเบียนเพื่อน 4. มีความมีเมตตา กรุณา และการให้อภัย 5. มีความเสียสละ ความสามัคคี ความ پاکเพียร อดทน และประหยัด

หน่วยที่ 3	เรื่อง งานโลหะแผ่น	เวลา 1 ชั่วโมง
------------	--------------------	----------------

3. เทคนิควิธีการผลิตงานผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น

3.5 การพับขอบงาน

งานผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นรูปด้วยโลหะแผ่นบาง จำเป็นต้องพับขอบงาน เพื่อให้เกิดความสวยงาม ไม่มีมุมที่แหลมคม ผลิตภัณฑ์มีความแข็งแรง คงทน คงรูปได้นาน มีอายุการใช้งานนานนอกจากนี้ยังมีการเข้าลดสำหรับงานที่ต้องการความแข็งแรงมากขึ้น การพับขึ้นรูปงานผลิตภัณฑ์โลหะได้ 2 วิธี คือการพับด้วยมือ และการพับด้วยเครื่องจักร การพับขอบงานมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ การพับขอบงานชั้นเดียว (Single Hem) และการพับขอบงานสองชั้น (Double Hem)

3.5.1 การพับขอบชั้นเดียว (Single Hem)

เป็นการพับขอบงาน เพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับผลิตภัณฑ์ และเพิ่มความปลอดภัยกับผู้ใช้งาน เหมาะสำหรับผลิตภัณฑ์ขนาดเล็ก ซึ่งไม่ต้องการความแข็งแรงมาก การพับขอบชั้นเดียวก็เพียงพอกับ โครงสร้าง และการใช้งานของผลิตภัณฑ์นี้แล้ว

สูตรการหาระยะความเผื่อของการพับขอบชั้นเดียว

สูตรการหาระยะเผื่อ $A = W$

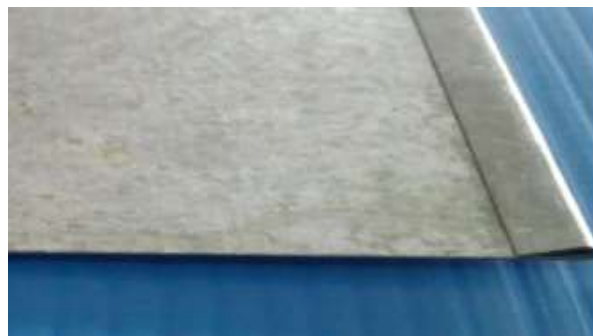
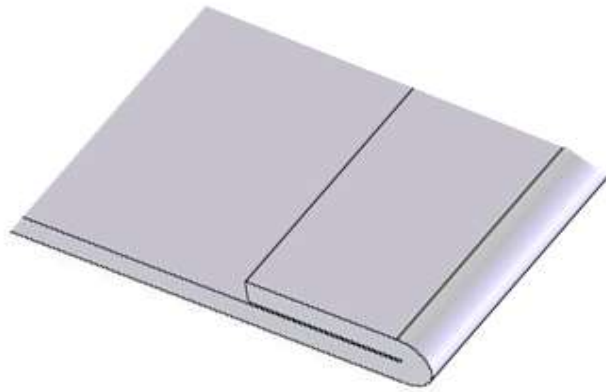
ถ้ากำหนดให้ A (Allowance) = ระยะเผื่อตะเข็บ

W (Width) = ความกว้างของตะเข็บที่ต้องการ

จากสูตร $A = W$

แทนค่า $A = 5$ มิลลิเมตร

ตัวอย่าง การพับขอบงานชั้นเดียว (Single Hem) ต้องการความกว้าง 5 มม.
 ดังนั้นระยะเผื่อเท่ากับ 5 มม. จากสูตร $A = W$ แทนค่าจากสูตร $A = 5$ มม.

พับขอบชั้นเดียว

รูปที่ 3.67 แสดงขอบพับขอบชั้นเดียว (Single Hem)

3.5.2 การพับขอบสองชั้น (Double Hem)

วิธีการพับมีลักษณะคล้ายกับการพับขอบชั้นเดียว แต่ต้องพับเข้ามาเป็นสองชั้น เพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้มากขึ้น ระยะเย็บ เท่ากับสองเท่าของตะเข็บ

สูตรการหาระยะเย็บของตะเข็บสองชั้น $A = 2 \times W$

A (Allowance) = ระยะเย็บตะเข็บ

W (Width) = ความกว้างของตะเข็บที่ต้องการ

ตัวอย่าง

การพับขอบงานสองชั้น (Double Hem) ต้องการตะเข็บความกว้าง 5 มิลลิเมตรหาระยะเพื่อของการพับของการพับตะเข็บสองชั้นได้ ดังนี้

จากสูตรการหาระยะเพื่อของตะเข็บสองชั้น $A = 2 \times W$

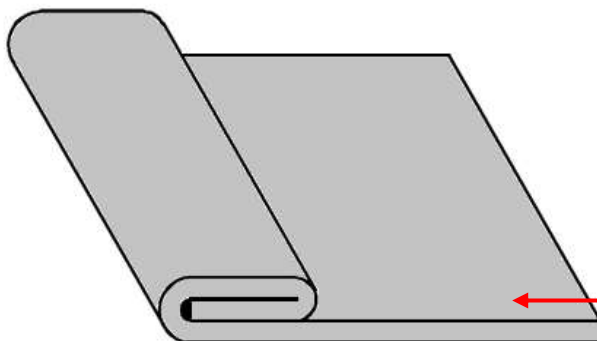
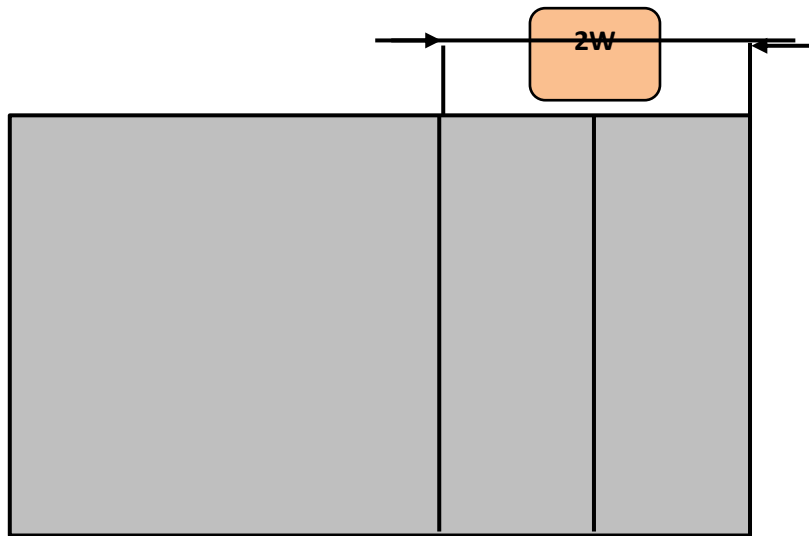
แทนค่า $A = 2 \times 5$

$A = 10$ มิลลิเมตร

ตัวอย่าง การพับขอบสองชั้น (Double Hem) ต้องการความกว้าง 5 มม. ดังนั้นระยะเพื่อเท่ากับ 5 มม.

จากสูตร $A = 2W$ แทนค่าจากสูตร $A = 2 \times 5$ มม.

$A = 10$ มม.

รูปที่ 3.68 แสดงลักษณะการพับขอบสองชั้น

3.6 การเข้าขอบลวด (Wired edge)

การเข้าขอบลวดที่ขอบงานผลิตภัณฑ์นี้ เพื่อให้ชิ้นงานเดียวความแข็งแรงมากกว่าการพับขอบสองชั้น มีความปลอดภัย และสวยงาม ผลิตภัณฑ์ที่นิยมการเข้าขอบลวด เช่น ถังน้ำ กระจป้อง หม้อ เป็นต้น ระยะเวลาเพื่อการเข้าขอบลวด ขึ้นอยู่กับขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของลวดที่ใช้สำหรับ โลหะแผ่นเบอร์ 24 หรือมากกว่า นี้ใช้สูตร ทหาระยะ ดังนี้

$$\text{สูตรการหาระยะเพื่อการเข้าขอบลวด} \quad A = 2.5 \times D$$

เมื่อ D คือขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของเส้นลวด

ตัวอย่าง

จงหาระยะเพื่อของชิ้นงานการเข้าขอบลวด ซึ่งใช้ลวดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 มิลลิเมตร

$$\text{สูตรการหาระยะเพื่อการเข้าขอบลวด} \quad A = 2.5 \times D$$

$$\text{แทนค่า} \quad A = 2.5 \times 4$$

$$A = 10$$

ระยะเพื่อม้วนขอบลวดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลวด 10 มิลลิเมตร

$$\text{ระยะ} \quad 1.5 \times 4$$

$$= 6 \text{ มิลลิเมตร}$$

การหาระยะเพื่อม้วนขอบลวดเมื่องานมีความหนา

$$A = W + 2T$$

โลหะขนาด กว้าง 10 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร หาระยะเพื่อขอบลวด ได้ดังนี้

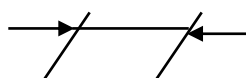
$$A = W + 2T$$

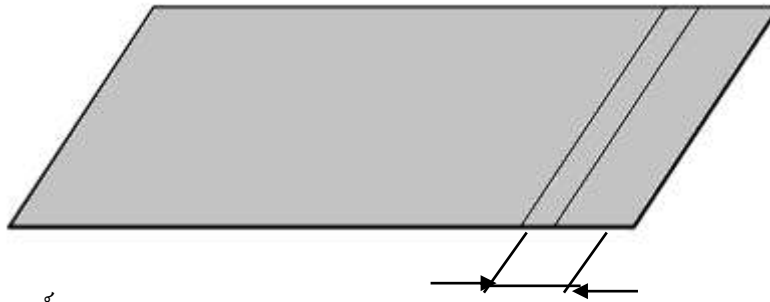
$$= 10 + (2 \times 3)$$

$$= 16 \text{ มิลลิเมตร}$$

หมายเหตุ ถ้าแผ่นโลหะหนาเกินเบอร์ 24 ให้ใช้สูตรดังนี้

$$A = 2D$$

ระยะ $2 \frac{1}{2} \times$ เส้นผ่านศูนย์กลางของลวด

ระยะ $1\frac{1}{2}$ × เส้นผ่านศูนย์กลางของลวด

รูปที่ 3.3 แสดงระยะเพื่อในการเข้าขอบลวด (Wired edge)

<p>1</p>	<p>2</p>
<p>พับฉาก (Right Angle)</p>	<p>การวางลวดลงตรงมุมฉาก (Wire in Place)</p>
<p>3</p>	<p>4</p>
<p>เคาะพับขอบให้แน่นบนลวด (Fold Over)</p>	<p>การเข้าขอบลวดที่สมบูรณ์ (Formed)</p>

รูปที่ 3.69 แสดงลำดับขั้นในการเข้าขอบลวด (Wired edge)

การเข้าขอบลวดมี 2 วิธี คือ การเข้าขอบลวดด้วยมือ และการเข้าลวดด้วยเครื่องจักร
 สำหรับการเข้าขอบลวดด้วยมือ ผู้ปฏิบัติงาน
 ต้องร่างแบบหาระยะเพื่อของการเข้าขอบลวดก่อนจากนั้นใช้ค้อนเคาะพับขอบตั้งฉากกับแท่นขึ้นรูป (Hon
 Stake) นำลวดวางตรงกลางมุมฉาก ใช้คีมจับลวดกับขอบงาน แล้วใช้ค้อนเคาะขอบให้แนบกับลวด
 ต่อไปใช้ค้อนหัวแหลม เคาะจิกม้วนขอบลวดให้ได้ตามผิวโค้งของลวด ตลอดแนวเคาะตบแต่งให้สวยงาม

3.7 การเสริมขอบด้วยเหล็กเส้นแบน (Flat Iron Edge)

เป็นการเสริมเหล็กเส้นบริเวณขอบงานผลิตภัณฑ์
 เพื่อเพิ่มความแข็งแรงให้กับขอบงานที่มีขอบปากกว้าง หรือมีขนาดใหญ่ มาก ๆ เช่น ถังน้ำมัน ถังเก็บน้ำ
 เพราะต้องการความแข็งแรงสูงมีความสามารถทนต่อแรงกระแทกได้ดี

สูตร หาระยะเพื่อ

$$A = W + 2T$$

W = ความกว้างของเหล็กเส้นแบน

T = ความหนาของเหล็กเส้นแบน

ตัวอย่าง

ต้องการพับขอบเหล็กเส้นแบนขนาด 12 มิลลิเมตร หนา 3 มิลลิเมตร

หาระยะเพื่อ

$$A = W + 2T$$

$$= 12 + (2 \times 3)$$

$$= 18 \text{ มิลลิเมตร}$$

3.8 การเสริมขอบงานด้วยฉาก (Angle Bar Edge)

เป็นการนำเหล็กฉากมาเสริมขอบผลิตภัณฑ์
 โดยการพับขอบให้เหล็กฉากจะเพิ่มความแข็งแรงให้ขอบงานได้มากกว่าการพับขอบงานชนิดอื่น ๆ

สูตรการหาระยะเพื่อเสริมด้วยเหล็กฉาก

$$A = 1.5 W + T$$

A = ระยะการเพื่อ

W = ความกว้างของฉาก

T = ความหนาของเหล็กฉาก

ตัวอย่าง

ต้องการเสริมขอบด้วยเหล็กฉากขนาด 1 x 1 นิ้ว (25.4 x 25.4 มิลลิเมตร) หนา 3 มิลลิเมตร

หาระยะความเผื่อ

$$\begin{aligned} A &= 1.25 \times W + P \\ &= 1.25 \times (25.4 + 3) \\ &= 35.5 \text{ มิลลิเมตร} \end{aligned}$$

3.9 การพับตะเข็บ

เป็นการยึดชิ้นงาน โลหะแผ่นให้ติดกัน หรือใช้ประกอบขึ้นรูปงานผลิตภัณฑ์

ตะเข็บงานโลหะแบบมีหลายแบบ แต่ละแบบมีขนาดรูปร่างตลอดจนความสวยงาม และความแข็งแรงแตกต่างกันไป

ขึ้นอยู่กับการออกแบบผลิตภัณฑ์ว่าต้องการใช้ตะเข็บแบบใดในการประกอบขึ้นรูปงานลักษณะของตะเข็บที่พบ และนิยมใช้งานโลหะแผ่นมี ดังนี้

3.9.1 ตะเข็บเกย (Lap Seam)

เป็นตะเข็บที่พับขึ้นรูปได้ง่ายไม่ซับซ้อน

ตะเข็บจะไม่ยึดกันเพราะลักษณะเป็นการเกยทับกันของชิ้นงานสองชิ้น ดังนั้น

เมื่อต้องการให้ตะเข็บเกยยึดติดกันต้องนำไปบัดกรี ย่ำหมุด หรือเชื่อมจุด เพื่อให้ตะเข็บเกยยึดติดกัน

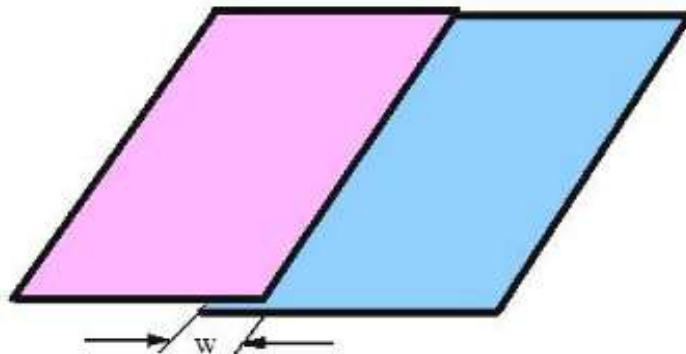
ตะเข็บเกยแบบได้หลายลักษณะตามการขึ้นรูป เช่น ตะเข็บเกยกันกระป๋อง ตะเข็บเกยด้าน

ตะเข็บเกยด้านในก้อกระป๋อง ตะเข็บเกยด้านใน ตะเข็บเกยด้านนอก

$$A = W$$

A = Allowance หมายถึง ระยะเผื่อของการพับขอบงานชิ้นเดียว

W = Wide หมายถึงความกว้างของตะเข็บที่ทำการพับ

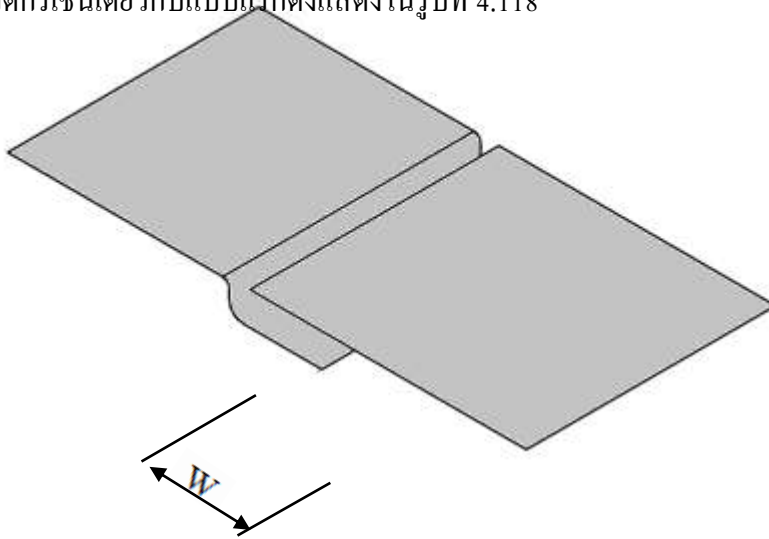

รูปที่ 3.70 แสดงลักษณะตะเข็บเกย

3.9.2 ตะเข็บเกยแบบขอบจม (Off-Set Seam)

ขั้นตอนการทำเหมือนกับแบบแรก

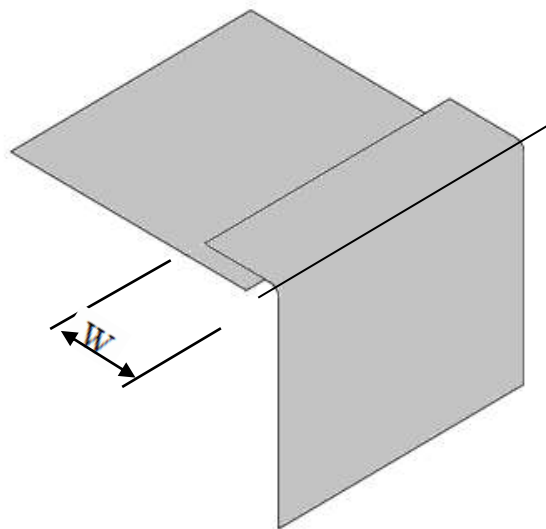
แต่การต่อแบบนี้จะต้องทำให้ขอบด้านใดด้านหนึ่งจมลงไปให้เสมอกับขอบอีกด้านหนึ่ง
แล้วจึงทำการบัดกรีเช่นเดียวกับแบบแรกดังแสดงในรูปที่ 4.118

รูปที่ 3.71 แสดงตะเข็บเกยแบบขอบจม (Offset Seam)

3.9.3 ตะเข็บเกยที่มุม (Corner Lap Seam)

เป็นการต่อเกยกันตามแนวมุมของชิ้นงาน โดยพับชิ้นงานด้านหนึ่งเป็นมุม
นำไปซ้อนกันอีกด้านหนึ่งของงาน แล้วทำการบัดกรีหรือย้ำมุมตามต้องการระยะเพื่อของตะเข็บเกย =
ความกว้างของตะเข็บที่กำหนดดังแสดงในรูป

รูปที่ 3.72 แสดงตะเข็บเกยที่มุม (Corner Lap Seam)

3.9.4 ตะเข็บเกี่ยว (Groove Seam)

ตะเข็บเกี่ยวมีใช้กัน โดยทั่วไป เพื่อยึดงาน โลหะแผ่นแบบทรงกระบอกกลม หรืองานเหลี่ยมเข้าด้วยกัน การพับตะเข็บชนิดนี้จะต้องพับขอบงานทั้งสองข้างที่จะต้องนำมาต่อเข้าด้วยกัน ขอบแต่ละข้างที่พับแล้วนำทั้งสองข้างมาเกี่ยวกันแล้วยึดตะเข็บให้แน่นติดกัน โดยใช้เหล็กม้วนตะเข็บ (Hand Grooved) มี 2 ลักษณะ คือ ยึดตะเข็บด้านนอกตะเข็บจะนูนขึ้น การเขียนระยะเพื่อความกว้าง และตะเข็บ สำหรับโลหะแผ่นเบอร์ 24 หรือบางกว่า เท่ากับ 3 คูณ ความกว้างของตะเข็บ โลหะแผ่นที่หนากว่าเบอร์ 24 เท่ากับความกว้างของตะเข็บรวมความหนาของโลหะงานอีก 5 เท่า

$$\text{สูตรการหาระยะเพื่อตะเข็บเกี่ยว } A = 3W$$

A = Allowance หมายถึง ระยะเผื่อของการพับขอบงานชั้นเดียว

W = Wide หมายถึง ความกว้างของตะเข็บที่ทำการพับ

$$\text{ชั้น } A = W$$

$$\text{ชั้น } B = 2W$$

ตัวอย่าง โลหะแผ่น เบอร์ 24 หาระยะเผื่อแต่ละข้างของตะเข็บเกี่ยว (Grooved Seam) กว้าง 5 มม.

จากสูตร $A = 3W$ แทนค่าจากสูตร $A = 3 \times 5$ มม.

$$A = 15 \text{ มม.}$$

รูปที่ 3.73 แสดงลักษณะตะเข็บเกี่ยว

รูปที่ 3.74 แสดงลักษณะตะเข็บเกี่ยว

3.9.5 ตะเข็บตั้ง (Standing Seam)

มีลักษณะพับเป็นมุม 90 องศา ตั้งขึ้นกับผิวชิ้นงานและแผ่นงานอีกข้างหนึ่งที่จะต่อเข้าด้วยกัน จะพับสวมตั้งขึ้นไปตามลักษณะของ Flange แล้วทำการยึดให้แน่นโดยการหมุนย่ำ หรือสลักเกลียวที่ตะเข็บ สามารถทำการบัดกรีตะเข็บ เมื่องานต้องการให้กันน้ำหรือของเหลวอย่างอื่น ตะเข็บตั้งใช้ในโรงงานโลหะแผ่นที่มีขนาดใหญ่ โดยเฉพาะท่อลมใหญ่ ๆ ท่อลมระบายความร้อน และท่อระบายอากาศ เป็นต้น

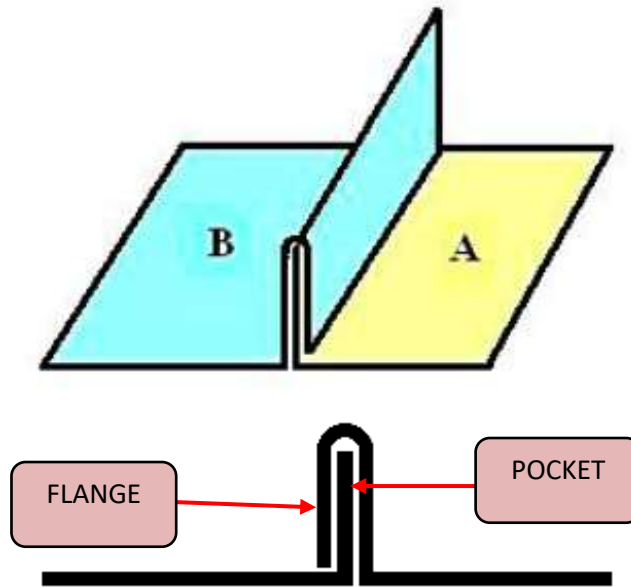
ระยะเพื่อ ทั้งสองข้างของงานเท่ากับ 3 เท่าความกว้างของตะเข็บ เฉพาะส่วนเรียกว่า Pocket เพื่อเท่ากับ 2 W และส่วนที่พับ Fl เพื่อเท่ากับความกว้าง (W)

เมื่อกำหนด

$$A = W$$

$$B = 2 W + T$$

T = Thickness หมายถึง ความหนาของชิ้นงาน

รูปที่ 3.75 แสดงลักษณะตะเข็บตั้ง

3.9.6 ตะเข็บชั้นเดียว (Single Seam)

สามารถทำการพับได้ทั้งใช้เครื่องมือ และเครื่องจักรช่วยการ จะพับเป็นตะเข็บให้ลักษณะตั้ง โดยจะตั้งฉากกับด้านของงานใช้ในการต่องานสองชิ้นเข้าด้วยกัน และทำฝาปิดงานต่าง ๆ

ระยะเพื่อสำหรับตัวชิ้นงาน เท่ากับ ความหนาของตะเข็บ และอีกชั้นหนึ่งซึ่งจะเป็นส่วนกันฐานจะเผื่อไว้เท่ากับ 2 เท่า ของตะเข็บ (2W) และเมื่อเข้าตะเข็บแล้ว

$$A = W$$

$$B = 2W$$

A = Allowance หมายถึง ระยะเผื่อของการพับขอบงานชั้นเดียว

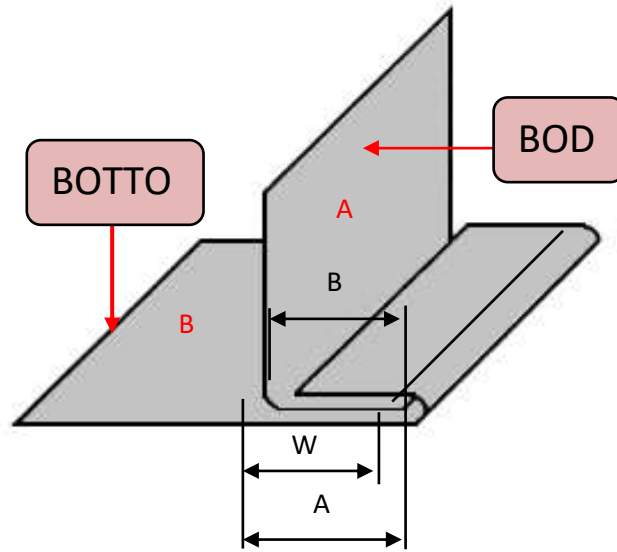
W = Wide หมายถึงความกว้างของตะเข็บที่ทำการพับ

ตัวอย่าง ให้หาระยะเผื่อช่วงต่าง ๆ ของส่วนกัน (Bottom) ของงานซึ่งชิ้นงานนี้มีระยะเผื่อที่ตัว (Body) 3.174 มิลลิเมตร

$$W = 3.174 \text{ มิลลิเมตร}$$

$$A = 3.174 \text{ มิลลิเมตร} + 0.793 \text{ มิลลิเมตร} \quad B = 3.174 \text{ มิลลิเมตร} - 0.793 \text{ มิลลิเมตร}$$

$$A = 3.968 \text{ มิลลิเมตร} \quad B = 2.381 \text{ มิลลิเมตร}$$

รูปที่ 3.76 แสดงลักษณะตะเข็บชั้นเดียว

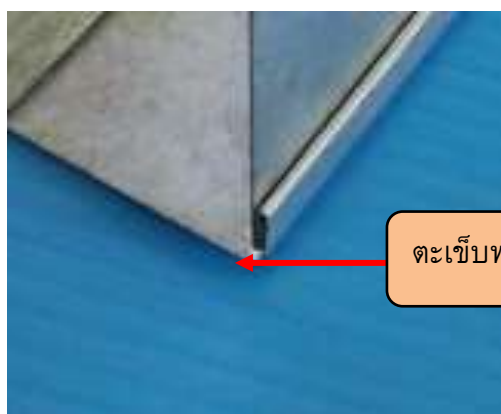
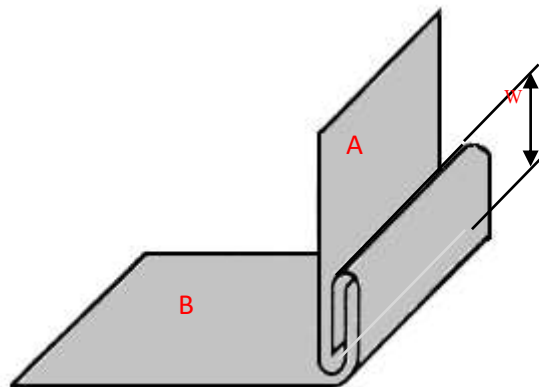
3.9.7 ตะเข็บสองชั้น (Double Seam)

ตะเข็บสองชั้นคล้ายกับตะเข็บพับชั้นเดียว แต่ตะเข็บพับสองชั้นจะพับเลยจากมุม 90 องศา ไปจนซิดติดกับลำตัวของงานซึ่งเป็นการเพิ่มความแข็งแรงแก่ชิ้นงานมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องทำการบัดกรี ถ้างานบางอย่างที่ต้องใส่น้ำ หรือของเหลวอย่างอื่นต้องทำการบัดกรี

การหาระยะเพื่อตะเข็บสองชั้นเหมือนกับการพับตะเข็บชั้นเดียว

$$A = W$$

A = Allowance หมายถึง ระยะเผื่อของการพับของงานชั้นเดียว
W = Wide หมายถึง ความกว้างของตะเข็บที่ทำการพับ

รูปที่ 3.77 แสดงลักษณะตะเข็บพับสองชั้น

3.9.8 ตะเข็บก้นกระป๋อง (Double Bottom Seam)

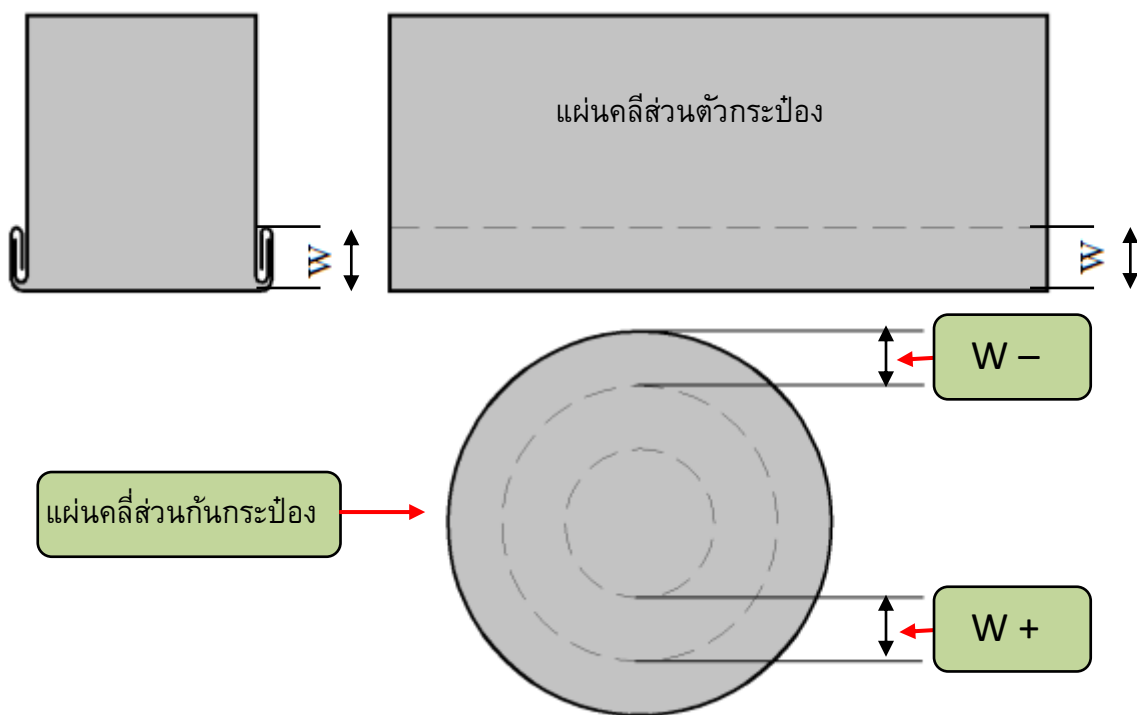
ตะเข็บกันกระป๋องเป็นสองชั้นที่ประกอบ ลำตัวเข้ากับกันกระป๋องซึ่งมีทั้งงานกลม และงานเหลี่ยม

เมื่อต้องการเข้ากันของของงานทรงกระบอกอาจทำได้หลายวิธีวิธีที่ใช้ตะเข็บกันเป็นวิธีหนึ่งซึ่งนิยมใช้กัน สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็ว โดยการยกขอบส่วนกันตั้งฉากแล้วสวมตัวของงานเข้าด้วยกัน ซึ่งมีทั้งสวมนอก และสวมในจากนั้นทำการบัดกรียึดติด

ระยะเผื่อของตะเข็บกันพับขึ้นเท่ากับความกว้างของตะเข็บ

สูตร : ระยะเผื่อตะเข็บกัน $A = W$

W หมายถึง ความกว้างของตะเข็บ

รูปที่ 3.78 แสดงลักษณะตะเข็บพับสองชั้น

3.9.9 ตะเข็บหางเหยี่ยว (Dovetailed Seam)

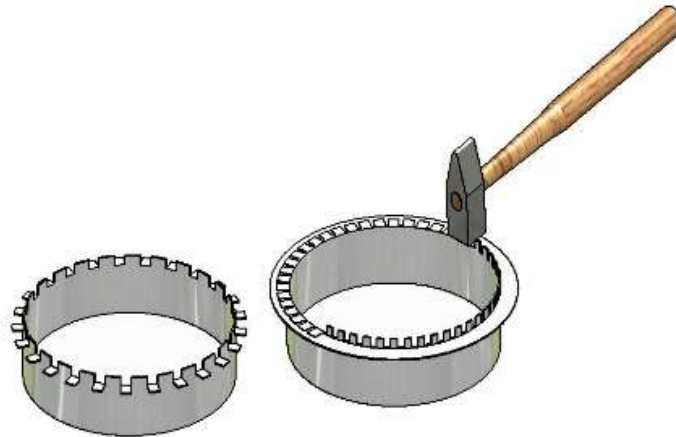
ใช้ในการต่อชิ้นงานของส่วนต่าง ๆ ยึดติดกัน เช่น ต่อท่อสองท่อเข้าด้วยกัน หรือต่อท่อกับโลหะซึ่งใช้ได้ทั้งงานเป็นเหลี่ยม และทรงกระบอก ความกว้างของตะเข็บ (ความลึกที่ต้องตัดเข้าไปในชิ้นงาน) จะมี หนึ่งส่วนสี่ นิ้ว (6.35 มิลลิเมตร) หนึ่งส่วนสอง นิ้ว (12.70 มิลลิเมตร) ระยะความยาวแต่ละช่วงระหว่าง หนึ่งส่วนสี่ ถึง หนึ่ง นิ้ว ขึ้นอยู่กับขนาดของงาน

สูตร W: ระยะเวลา = W (W หมายถึง ความกว้างของตะเข็บ)

$$A = W$$

A = Allowance หมายถึง ระยะเวลาของการพับขอบงานชิ้นเดียว

W = Wide หมายถึงความกว้างของตะเข็บที่ทำการพับ

รูปที่ 3.79 แสดงลักษณะตะเข็บหางเหยี่ยว

รูปที่ 3.80 แสดงลักษณะตะเข็บหางเหยี่ยว

3.9.10. ตะเข็บพิทส์เบอร์ก (Pittsburgh Lock)

เป็นตะเข็บที่ใช้กับงานท่อทำความเย็น ท่อลม ท่อระบายอากาศ

ตะเข็บต่อมุมตามยาวลักษณะต่าง ๆ มีส่วนประกอบ 2 ส่วนคือ 1. Flanged Edge 2. พอคเก็ต(Pocket Lock)

ส่วน Flanged จะถูกนำมาใส่ใน Pocket Lock

แล้วใช้ค้อนเคาะแต่งตะเข็บสามารถทำได้โดยใช้เครื่องหรือใช้มือก็ได้ดังแสดงในรูปที่ 4.130, 4.131, 4.132, และ 4.133

ระยะเผื่อสำหรับ Pocket ซึ่งเป็นข้างหนึ่งของงานเท่ากับสองเท่าของความกว้าง รวมกันอีกเป็น 4.764 มิลลิเมตร

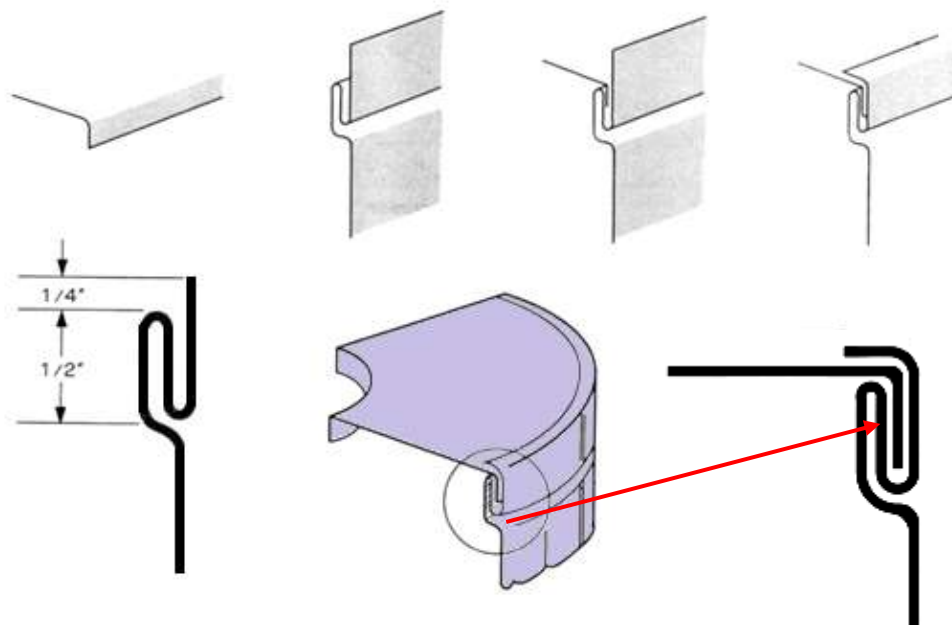
สูตร ระยะเผื่อ For Picket of one side = $2W + 4.764$ มิลลิเมตร

ตัวอย่างให้หาระยะเผื่อของ Pocket Part ซึ่งเป็นข้างหนึ่งของตะเข็บพิทส์เบอร์ก ความกว้างของ Pocket เท่ากับ 12.699 มิลลิเมตร

ดังนั้น ระยะเผื่อของ Pocket = 2×12.699 มิลลิเมตร + 4.764 มิลลิเมตร

$$= 25.398 \text{ มิลลิเมตร} + 4.764 \text{ มิลลิเมตร}$$

$$= 30.162 \text{ มิลลิเมตร}$$

รูปที่ 3.81 แสดงลักษณะตะเข็บพิทส์เบอร์กและการเข้าตะเข็บ

รูปที่ 3.82 แสดงลักษณะชิ้นงานพับขึ้นรูปด้วยตะเข็บพิตส์เบิร์ก (Pittsburgh Lock)

รูปที่ 3.83 แสดงลักษณะการพับขึ้นรูปด้วยเครื่องตะเข็บพิตส์เบิร์ก (Pittsburgh Lock)

รูปที่ 3.84 แสดงลักษณะการพับขึ้นรูปด้วยเครื่องตะเข็บพิตส์เบิร์ก (Pittsburgh Lock)